

יוצרים תרבות של קודש

מאיאה שביעית

1. אחד מסימני-התחיה המובהקים היא הפעולה הנכבדה העומדת לצאת מאגודתכם הנכבדה: "תחיית האמנות והיופי העברי בא"י". מלבב המחזה ומרהיב לראות את אחינו רבי הכשרון, גאוני היופי והאמנות, המוצאים מקום הגון בשדרות הרחבות והגבוהות של החיים הכלליים, ורוח מרום נשא אותם להביאם ירושלימה, לעטר את עירנו הקדושה, שהיא כחותם על לבנו, בפרחיהם הנחמדים, להיות בקרבה לכבוד ולתפארת, גם לברכה ותועלת. וסימן טוב כזה נכון שהכל יהיו שמחים בו, הצעירים וגם הזקנים, גם היותר קרים והיותר טרודים בשאלת הקיום החמורה מאד [...]

המקצע החשוב הזה, של האמנות היפה, יוכל באמת להביא ברכה ולפתח שערי פרנסה וכלכלה למשפחות רבות מאחינו היושבים על אדמת הקודש... והוא יפתח ג"כ את רגש היופי והטוהר, שבני ציון היקרים מוכשרים לו עד מאד, ירומם נפשות רבות ומדוכאות לתת להן הסתכלות בהירה ומאירה, על הדרת החיים, הטבע והמלאכה, על כבוד העבודה והחריצות. כל אלה הנם פרינציפים נשאים, שממלאים את נפש כל איש עברי רגשי גיל והדר [...]

ע"כ הדור הדבר, בחובה קדושה לנו, שבאוצר המשכית הלאומי שבעיר קדוש אלהינו לא ימצאו פסילים כאלה. ובכלל נכבד הדבר מאד, שתודיע האגודה הנכבדה גלוי לכל העולם הנאור העברי והכללי, שהיא עושה את כל מעשיה... ע"פ הוראת הכמי תורה, גאוני ארץ - ישראל המפורסמים באומה. (מתוך אגרת הרב קוק להנהלת ביה"ס לאמנות "בצלאל", לקראת הקמתו)

2. ב"ה פעה"ק ירושלם תובב"א, ב' מ"ח תרפ"ו. אדון יקר מר אברהם נימן, צייר אקדמי, שלו! בתשובה על שאלתו, אם יש איזה מניעה ע"פ דין תורה, מלצייר ציורים של תמונות, של יהודים חרדים.

אתכבד בזה להודיעו, שישנם חסידים שהם נמנעים מלצלס את תמונתם, וכן אינם נותנים רשות לציירים לצייר את צלמם, בצבע על היריעה, ויש לדבריהם מקום בשיטות של פוסקים, וקל - וחומר במהלך החסידות והפרישות. אבל ההלכה הפשוטה, שנתפשטה בישראל ע"פ דין השולחן - ערוך, היא, שלצייר צורת אדם בצבע על הלוח, וה"ה לצלס צלום פוטוגרפי, אין איסור מצד הדין, וכן נפוץ המנהג גם אצל חלק הגון מיראים וחרדים, כשיש בדבר צורך של מצוה, וחבוב התורה והיהדות, או שאר ענין מוכרח ונחוץ. וראוי מאד להדר, שלא יהיה הציור שלם לגמרי, כלומר יחד עם הרגלים, כי - אם הצד העליון לבדו, שהוא עיקר תפארת האדם והבלטתו האופית הרוחנית, שזהו המבוקש האידיאלי של הטובים שבציירים ובעלי האמנות. ולאות אמת וצדק הנני בזה חותם בברכה. הק' אברהם יצחק הכהן קוק

שו"ת דעת כהן (עניני יורה דעה) סימן 10

3. "ככל שעוברות השנים הולך ומתחוויר כי המאבק המלחמתי על א"י, וכן המאבק בנצרות והשפעותיה - אינם עומדים בפני עצמם. מאבקים אלה יוכרעו ע"י מאבק אחר המתחולל בזירה פנימית יותר, במקום הסמוי מן העין, מאבק פנימי ועמוק הנקרא בלשון העם "מלחמת התרבות". מלחמת התרבות היא מלחמה. אבל בשונה ממלחמה רגילה, זו אינה מלחמה של אנשים נגד אנשים ולא משתמשים בה בחרבות וברובים, בטנקים ומטוסים. זוהי מלחמה מסוג אחר לגמרי, ובה צריך כלי נשק והכשרה מקצועית שונים לחלוטין. זו מלחמה של רוח, של דעות, של בירורים עמוקים ושל השקפות. מלחמה זו, אינה כנגד הקמים עליט לכלותיט מבחוץ, אלא כנגד התרבות הרעה החודרת אל תוכנו, זוהי התמודדות עם הסיגים החודרים לתוך חייט הפנימיים"

(מלחמת התרבות, הרב אלי הורביץ הי"ד)

"מלחמת התרבות שאנו נתונים בה אינה עניין פוליטי, היא אינה עניין של סיעה זו או אחרת, אלא מלחמה תרבותית, מלחמה בין הקודש ובין החול. זהו קרב רוחני בין המחשבות והשאיפות של החילון, לבין שאיפות הקודש, המבקשות לרומם את העולם אל מה שמעבר ל'כאן ועכשיו', אל ייעודו האלוקי, הטהור, הקדוש והנשגב"

(ה' אלי הורביץ הי"ד)